

Opregte

HAARLEMSCHE

van

Woensdagsche

COURANT

18 October.

Deze Courant wordt dagelijks, met uitzondering van Zon- en Feestdagen, uitgegeven. — Prijs: f 5 in de drie maanden.

WEENEN, 14 October.

Ter eere van den Groot-Hertog van Mecklenburg Schwerin is eene groote parade gehouden. Heden is Z. D. H. na een verblijf van vijf dagen, gedurende welke hij met de meeste eerbewijzen is bejegend, over Praag, naar zijne Staten teruggekeerd. — Men vleit zich steeds, dat de beijersche Regering hare staatkunde, ten aanzien van eene nadere aansluiting aan de gedragslijn van het oostenrijksch Bewind, eenigermate zal wijzigen.

Betreffende eene audientie, welke de Keizer den 29sten September aan den franschen gezant heeft verleend, wordt verzekerd, dat Z. M. dien staatsman daarbij zou hebben verklaard: „dat hij zijn besluit geenszins afhankelijk stelde van het al of niet gelukken van de door de bondgenooten ondernomen expeditie tegen Sebastopol, maar eenig en alleen van datgene, 't welk de belangen van Duitschland zouden kunnen vereischen, en dat hij zijn keizerlijk woord verpandde, dat hij deze belangen steeds onwankelbaar zou in 'toog houden en tegen elken vijand verdedigen.”

BERLIJN, 15 October.

Heden is de plegtigheid van de viering van 's Konings geboortedag, als naar gewoonte, door koraal-gezang, ondersteund door trompetgeschal, van het koninklijke slot aangekondigd. De Prins van Pruisen en Prins Frederik Wilhelm zijn voor dezen feestdag uit Koblenz herwaarts gekomen, en hebben, met Prins Frederik der Nederlanden en den Erf-Hertog van Mecklenburg-Strelitz, deelgenomen aan den koninklijken maaltijd. Ook de presiderende minister, de heer v. Mantouffell, is daartoe uitgenoodigd.

Bijzondere berigten uit Petersburg van den 9^{den} melden, dat aldaar geene gunstige tijding uit Weenen was ontvangen, zoodat men veronderstelde, dat de russische gezant, prins Gortschakoff, zich niet lang meer in die hoofdstad zoude blijven ophouden; — dat bij zijn vertrek, wel is waar, de diplomatieke gemeenschap niet dadelijk zoude worden afgebroken, maar dat de genoemde staatsman voorshands geenszins door een gewonen gezant zou worden vervangen.

Men beweerde, dat 'er, ten aanzien van den loop der gebeurtenissen, eene zekere onrust heerschte in de hoogere kringen; en dat men beducht was voor de wending, die de zaken in de Krim zouden kunnen nemen, en wel derwijze, dat ook dat land aan het gezag van Rusland zou worden onttrokken. Sedert echter de Keizer had verklaard: „dat zijne persoonlijke waardigheid in den strijd betrokken was”, werd het ongeraden geacht, zelfs eenige toespeling te maken op de mindere of meerdere noodzakelijkheid van toegeeflijkheid te betoonen.

VAN DEN RIJN, 16 October.

Een officieel berigt van vorst Menschikoff aan zijne Regering, van den 3^{den} October, luidt aldus: „In onzen toestand is tot heden geene verandering gekomen. Onze troepen, welke tusschen Inkerman en de Belbeck staan, houden den vijand in 't oog, welke tusschen Tschernai-Retschka, Balaklava en den vuurtoren van den Chersonesus kamperen. Tot den 3^{den} heeft de fransch-englische armee niets tegen de stad ondernomen, en heeft er noch van de eene, noch van de andere zijde, eenige krijgsbeweging plaats gehad.”

Volgens een telegrafisch berigt, heeft de bevelhebber van het russische Donau-leger, de generaal Gortschakoff, de bevoegdheid erlangd van bevelhebber van een afzonderlijk corps, en staat hij dus, in die betrekking, op zich zelve. Dit leger bestaat uit drie divisien van het 3de, drie van het 4de, en twee van het 5de legercorps, en alzoo uit omtrent 120,000 man infanterie, met 12,000 man ligte kavallerie, 6000 dragonders, eenige duizend man kozakken en eene zeer talrijke artillerie, zoo te voet als te paard. Het blijkt niet, dat van deze krijgsmagt troepen naar de Krim zijn gezonden, maar wel, dat een paar divisien de derwaarts uit Odessa opgebroken troepen in die stad hebben vervangen.

Ten aanzien van de positie der bondgenooten in de Krim en ten zuiden van Sebastopol, wordt gemeld, dat de regter vleugel zich aan de helling aansluit van het gebergte, 't welk zich als een muur, ter hoogte van 5000 voeten, oostwaarts van Balaklava tot de zeeplaats Alut-scha uitstrekt. Het gros dezer troepen staat in Kamara, en zendt voorposten tot het riviertje Tschernaja. Het centrum bezet de twee wegen, die bij Kadikoi van Sebastopol naar Balaklava en naar Bachtsisarai leiden. Het gros van den linker vleugel staat in Karani, met eene afdeeling tot aan het zeestrand. De uitgebreidheid dezer linie wordt op anderhalf uur gaans gerekend.

De rots, op welke Sebastopol gesticht is, verheft zich 240 voeten boven het vlak der zee. Aan den voet dezer rots is de bodem almede zeer steenachtig en van batterijen voorzien. Verder op naar den zuidkant is de grond leemachtig en met gras bewassen, en levert zij ook hier en daar zeer vruchtbare plaatsen op.

Het artilleriepark, 't welk de bondgenooten te Balaklava hebben ontscheept, bestaat grootendeels uit 24 en 48 ponders, met 800 tot 1000 schoten voor elk stuk, en 48 mortieren, met 5 à 700 schotten voor elk derzelve. Het mortieren, met 5 à 700 schotten voor elk derzelve. Het mortieren, met 5 à 700 schotten voor elk derzelve. Het mortieren, met 5 à 700 schotten voor elk derzelve. Het mortieren, met 5 à 700 schotten voor elk derzelve.

middelen van aanval der geallieerden bestand zijn. Men rekent het belegerings-corps op 160,000 man, met 140 stukken zwaar en 120 stukken veldgeschut; — de bezetting van Sebastopol op 34,000 man, met 800 stukken zwaar geschut, in de verschillende forten verdeeld, van welke 20,000 man, zonder veel gevaar, kunnen uitvallen, — en op 30,000 man, met 120 stukken veldgeschut, welke, onder vorst Menschikoff, op versterking wachten, en welke in den laatsten tijd, door het voortbrengen van den linker vleugel, eene front-verandering hebben bewerkstelligd. — De opgaven zijn van eene zijde afkomstig, die in den regel als der russische zaak niet vijandig is aangemerkt.

Bijzondere berigten uit Berlijn melden, dat het antwoord van Pruisen op de bekende nota van de oostenrijksche Regering van den 30sten September is, of op het punt staat om te worden afgezonden. Naar men verzekert, zoude het Bewind van Pruisen daar bij in hoofdzaak verklaren: „dat de bedoelingen van dien Staat in Weenen kwalijk zijn begrepen; dat Pruisen geen ander oogmerk heeft, dan om zich standvastig te houden aan het of- en defensief tractaat van April van dit jaar, maar dat de Regering dezer mogendheid hare overtuiging niet kan opofferen, dat 'er tot dus verre geene aanleiding voor de deutsche Staten aanwezig is, om Rusland den oorlog te verklaren; — dat zij besloten heeft om Oostenrijk krachtdadig te ondersteunen, overeenkomstig de door haar aangegane verplichtingen, zoodra deze mogendheid mogt worden aangevallen, van welke zijde dit ook zoude mogen wezen.” Oostenrijk heeft bij de bekende nota aan Pruisen verklaard, dat de deutsche belangen niet alleen de ontruiming der vorstendommen, maar ook waarborgen van Rusland vereischen tot het herstel van eenen duurzamen vrede. Indien de nota van Pruisen niets meer behelst, dan het vermelde, bevat zij geen regtstreeksch antwoord op hetgeen Oostenrijk verlangde te vernemen.

PARIJS, 15 October.

Morgen wordt het lijk van den maarschalk de St. Arnaud in Parijs verwacht, ten einde, met groote plegtigheid, naar de kerk der Invaliden te worden overgebracht. Aan de station van den spoorweg van Lyon zal eene kapel worden opgericht om hetzelfde te ontvangen. Van daar zal het, langs de Boulevards, naar de kerk worden vervoerd. De lijkwagen zal door zeer talrijke afdeelingen van al de te Parijs in bezetting liggende corpsen, met inbegrip van de keizerlijke garde, welke reeds in de dienst voorziet aan het kasteel der Tuilerien, worden voorafgegaan en gevolgd. De zeemagt zal bij de plegtigheid worden vertegenwoordigd door de bemanning van het stoomschip le Gallilée.

Het lijk zal onmiddelijk worden verzeld door vier divisie-generaals, en worden gevolgd door adjudanten van den overledene, en door het paard, 't welk zijn strijddros zal voorstellen. Twee rijtuigen van den Keizer zullen bij den stoet aanwezig zijn, en de Keizer zal door verscheidene groot-officiëren worden vertegenwoordigd. In de kerk zal het lijk te midden van dezelve, voor het altaar, worden nedergezet, en aldaar worden omringd door den britschen ambassadeur, den maarschalk Magnan, den admiraal Mackau en den generaal de Lawoestine. De kerkelijke dienst zal worden bijgewoond door de ministers, de presidenten van den Senaat en van het Wetgevend Lichaam, den Staatsraad, en de verdere ingestelde hooge magten. Bij het vertrek van het lijk van de station zal een salvo van eene batterij op het plein van de Bastille en vervolgens nog drie salvo's van eene batterij op de kaai, gezegd d'Orsay, worden gelost, naar mate de stoet op zijnen weg vordert. Op het oogenblik, dat het lijk in den grafkelder zal worden nedergelaten, zullen al de troepen het geweerd presenteren, en zullen de vaandels worden gestreken.

De nationale garde zal bij deze plegtigheid niet worden vertegenwoordigd. Dit baart eenig opzien, maar wordt toegeschreven aan eenig verschil, omtrent de vraag, of aan dezelve ook de voorrang boven de keizerlijke garde zou kunnen worden toegekend.

Men heeft tot dus verre geene nadere berigten van het tooneel van den oorlog, waarop genoegzaam kan worden staat gemaakt. Zoo verzekerd wordt, is het Bewind bekend geworden met depeches van lord Raglan, waarin voorkomt, dat men den 8sten een begin zoude maken met den aanval op Sebastopol; maar of in deze depeches nog andere bijzonderheden voorkomen, dan de bedoelde aankondiging, wordt niet gemeld. Vrij algemeen houdt men het daarvoor, dat de aanval, of het bombardement, den 8sten nog niet zal zijn begonnen, en dat het wellicht tot den 10^{den} of den 11^{den} zal hebben geduurd, alvorens men daartoe is overgegaan. Omtrent het punt van den aanval en de verdedigings-werken van de plaats is men, immers zoo ver openbaar bekend is, niet onderrigt.

De troepen der bondgenooten, ten zuiden van Sebastopol vereenigd, zijn vrij talrijk, en zeker op dit oogenblik sterker dan die, met welke vorst Menschikoff buiten de vesting staat en de gemeenschap met de noordzijde van den inham, aan welken zij gelegen is, en met de forten, die aldaar aanwezig zijn, onderhoudt. Het blijkt tot dus verre niet, dat, terwijl vorst Menschikoff geene pogingen heeft aangewend, om den marsch der bondgenooten naar den zuidelijken oever van het schier-eiland te verhinderen, of te bemoeijelijken, de bondgenooten van hunne zijde iets hebben beproefd, om de russische

krijgsmagt uit hare positie te verjagen, en de gemeenschap van dezelve met de noordelijke forten van de vesting aftesnijden.

Men verbreidt op nieuw het gerucht, dat de maarschalk Vaillant bestemd is om den maarschalk de St. Arnaud in het opperbevel over al de fransche troepen in de Levant te vervangen. Men voegt er bij, dat de Regering last heeft gegeven, om op nieuw eene zeer aanzienlijke versterking van troepen derwaarts te zenden, waaruit men opmaakt, dat ook in het Oosten de krijg met den meesten nadruk zal worden doorgezet. Men rekent er altijd op, dat Sebastopol, zoo niet geheel vermeersterd, tot een puinhoop zal worden geschoten, en voor een geruimen tijd onbruikbaar zal worden gemaakt om als oorlogs-haven te kunnen dienen; — dat de vloot der Russen, indien deze door hen zelve niet in den grond wordt geboord, zal worden vernield. Ten aanzien van hetgeen alsdan zal volgen, zijn de meeningen verdeeld. Sommigen zijn van oordeel, dat de bondgenooten vasten voet in de Krim zullen willen behouden; dat zij, na de verovering van Sebastopol, de russische krijgsmagt van vorst Menschikoff zullen aantasten, terugdringen en ten slotte zullen noodzaken, de Krim te verlaten, als wanneer zij zich op de landengte van Perecop zouden vestigen, ten einde het schier-eiland op den duur aan het gezag der Russen te onttrekken. Anderen vermeenen echter, dat eene dergelijke krijgsbeweging, vooral in dit jaargetijde en zonder eene verzekerde medewerking van de vereenigde scheepsmagt der bondgenooten, al te gevaarlijk zoude zijn, vernits de Russen gewis met den meesten spoed aanzienlijke versterking zouden laten aanrukken.

Ook wordt reeds gemeld, dat er eene aanmerkelijke versterking van russische troepen op weg en tot niet verre van de Krim gevorderd is. Van het oogenblik, dat de russische bevelhebber de zekerheid heeft verkregen, dat het op Sebastopol gemunt was, dat is omstreeks het midden van de maand September, kan aan de corpsen, die het meest in de nabijheid van Perecop geposteerd waren, bevel zijn gegeven om derwaarts optebreken. Deze kunnen in 't midden van October in de Krim zijn aangekomen. Simferopol wordt als de vereenigings-plaats genoemd. De generaal Osten Sacken zal deze versterkings-troepen aanvoeren en bevindt zich daartoe reeds in Perecop, alwaar dan ook de voortroepen van de bedoelde krijgsmagt zijn aangekomen. Het aantal der versterkings-troepen wordt op 40,000 begroot; doch iets zekers is deswegens niet bekend.

De berigten uit Madrid van den 10^{den} October melden, dat men nog niet genoeg van den uitslag der verkiezingen onderrigt was, om met eenige zekerheid te kunnen beoordeelen, in welken geest de meerderheid van de Vergadering der Cortes gesteund zou zijn.

Tot dien tijd toe was de hoofdstad Madrid in rust; maar, volgens sommige der aldaar uitkomende nieuwsbladen, zoude het Bewind ernstig zijn gewaarschuwd, dat die rust gevaar liep van gestoord te worden. Althans er waren, op last van de hooge overheid, verschillende maatregelen genomen om de goede orde, indien deze mogt worden bedreigd, krachtdadig te handhaven. De troepen der bezetting werden in hunne verblijven bijeengehouden. De nationale militia, of de gewapende burgermagt, was ongenoeid gelaten, en van daar het gerucht, dat het Bewind dit corps mistrouwde, als gezind om de beweging, indien zij mogt worden ondernomen, te ondersteunen.

Tot den 10^{den} was intusschen de openbare orde ongestoord gebleven: doch men verzekerde, dat het Bewind door de fransche zoowel, als door de britsche Regering onderrigt was, dat de naar Spanje geweken vreemde democraten aldaar eene zamenzwering smeadden tegen de bestaande orde van zaken, en dat zij naauwkeurig in het oog behoorden te worden gehouden.

De cholera was in Madrid steeds afnemende, maar in Estremadura, inzonderheid in de hoofdstad van die landstreek, heerschte zij met veel hevigheid. De kapitein-generaal, de heer Trillo, is 'er aan bezweken, en het hoofd van het burgerlijk bestuur is almede door de ziekte aangetast. Binnen den korten tijd, gedurende welken de kwaal in Badajoz heeft geheerscht, zijn er zes honderd personen aan bezweken.

Uit Parma wordt gemeld, dat de Hertog van Chambord den 6^{den} October aldaar is aangekomen, en zich met de Hertogin-regentes naar het kasteel van Sala heeft begeven.

PARIJS, 16 October.

In berigten uit Madrid van den 11^{den} wordt gemeld, dat de generaal Zabala den vorigen dag, bij gelegenheid van den geboortedag van de Koningin, eene groote parade heeft gehouden over 12 bataillons, 5 batterijen en 10 eskadrons. Van al de openbare gebouwen waren vlaggen uitgestoken.

De generaal Dulce is op nieuw tot inspecteur der ruitertij benoemd.

Binnen acht dagen moeten al de vreemde uitgewekenen, die van hun verblijf in Madrid geene voldoende reden kunnen geven, of voor welker gedrag de vertegenwoordigers van hun land niet kunnen instaan, die hoofdstad verlaten.

BRUSSEL, 16 October.

De kardinaal-aartsbisschop van Mechelen is, met een zijner vicarissen-generaal, naar Rome vertrokken. Hij zal onderweg derwaarts ontmoeten de bisschoppen van

